

Formanden: Nej, det ærede Medlem kan godt omtale Sagen uden at komme ind paa Personligheder.

Sum: Jeg er lidt i det usikre, om det kan antages — men selvfølgelig er Formanden Højesteret i den Sag — at det er en personlig Bemærkning, at oplyse, paa hvilken Maade en Sag, hvis Fortællelse jeg her søger at begrunde, er bleven motiveret i Folketinget.

Formanden: Denne Motivering kan det ærede Medlem udtale sig om uden at gaa ind paa en Omtale af Personer.

Sum: Jeg undgaar altsaa at nævne Personer. — Det er i Folketinget kaldt et populært Forslag. Der er blevet sagt om det, at det vilde være urigtigt, hvis der skulde udbrede sig en Mening angaaende denne Sag i Landet til Gunst for det ene eller det andet Parti, og man har fremdraget Spørgsmaalet om, hvilken Partigruppe der kan antages at have størst Fortjeneste af, at Lønningstilskuddet til Arbejderne blev givet. Jeg mener, at naar man er inde paa den Art af Glidbaner, at man motiverer et Forslag som populært og som et Forslag, som de forskellige Grupper og Partier ere forskelligt interesserede for, saa er der for det konservative Parti Anledning til at udstemme selve Sagen, naar den ikke er realiter begrundet, hvad jeg har søgt at vise, at den efter min Opfattelse ikke er.

Jeg skal deruæft kortelig omtale et Punkt paa § 19, hvor der paa Forslag af Indenrigsministeren er bleven indført en Bevilling paa 23,200 Kr. til Bemanding og Drift af det til Hjælp ved Besejlingen af Thyborøn Kanal bestemte Dampskib „Bestkysten“. Jeg finder, at det i og for sig er en meget høj Udgift, at anvende 23,200 Kr. om Aaret til Hjælp ved Besejlingen af Thyborøn Kanal. Summen er opført under Indenrigsministeriet, og naar jeg bringer den i Forbindelse med de Summer, der paa Trafikministeriets Budget ere opførte med Hensyn til Thyborøn Kanal, Udgifter, der løbe op til ganske andre Summer, bringer det mig til at stille det Spørgsmaal, om det ikke var værd overhovedet at tage under Overvejelse, om man bør opretholde de Anstrengelser, der gøres for at skabe en Besejling af Thyborøn Kanal. Denne Udgift af over 23,000 Kr. om Aaret, altsaa omtrent 500 Kr. om Ugen, blot for at hjælpe paa Besejlingen, forekommer mig at være i den Grad skrigende, at jeg ikke kan tro, at den Trafik, som overhovedet kan tilvejebringes under de meget usikre Forhold

i Thyborøn-Kanalen, kan betale en saadan Udgift eller blot tilnærmelsesvis kan betale den.

Til en Post paa § 27, hvor der søges bevilget 822,000 Kr. til Køb af Ribe—Vedstedbanen, skal jeg bemærke, at det er en ganske overordentlig høj Sum for disse knap $\frac{4}{5}$ Mil Bane, der ydermere føres gennem ganske fladt Land og kun af fordyrende Forhindringer har et vanskeligt Broanlæg. At man alligevel bør bevilge de 822,000 Kr. til Købet, er mig klart allerede af den Grund, at Staten i Forvejen har en Kontrakt med de Mænd, der i sin Tid byggede denne Bane, om at betale 40,000 Kr. aarlig i Forpagtningsafgift af den. Thi denne Forpagtningsafgift er i den Grad opstruet, at det vil være en god Forretning at udbetale disse 822,000 Kr. Jeg finder dog, at denne Pris i og for sig er saa høj, at der er Grund til at spørge den højtærede Minister — jeg beklager meget hans Fraværelse, men der er jo Mulighed for, at Oplysninger herom ville kunne faas paa et senere Stadium af denne Sag — om, hvorledes han er kommen til denne Sum, om hvorledes han har kunnet vise den Tillid til de private Byggere af Jærnbanen, at han vil fastsætte Værdien af $\frac{4}{5}$ Mil Jærnbane til 822,000 Kr. Jeg kan selv ikke tænke mig det.

Af mere almindelige Bemærkninger skal jeg endnu gøre den, at jeg er enig med de ærede Medlemmer, der have fremhævet Nødvendigheden af at vise den yderste Sparommelighed. Jeg er dog ikke enig med det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), naar han i særlig Grad pointerede Nødvendigheden af at vise Sparommelighed over for det, som han kaldte uproduktive Udgifter, naar han med dette Ord mente Foranstaltninger til Fædrelandets Forsvar. Jeg mener nemlig, at de for det første ikke ere uproduktive Udgifter, og for det andet er det nødvendige Udgifter, da de betinge Fædrelandets Selvstændighed og Uafhængighed. Der er særlig Anledning til dem netop i dette Øjeblik, hvor Forholdene ere saa opvurter rundt om i Europa. Man maa derfor være forsigtig med at foretage unaturlige Nedsættelser. Jeg siger unaturlige, thi jeg kan fuldt vel tænke mig, at der kan ske meget betydelige Reduktioner baade paa Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter, idet der under begge er Etablissementer, der i høj Grad trænge til at revideres, hvorved Totaludgiften paa disse Budgetter vilde blive ikke ubetydelig forringet, uden at man derved i nogen navnlig Grad kommer til at svække Foranstaltning-